

Sygn. akt V CSK 201/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa D. W.

przeciwko Krajowemu Związkowi Rewizyjnemu Spółdzielni "S. " w W.

o zwolnienie od egzekucji,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 października 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 29 października 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powódka w skardze kasacyjnej jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania podniosła występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzebę wykładni przepisów prawa. Potrzeba wykładni, w ocenie skarżącej, dotyczy art. 841 § 1 k.p.c. i pytania o to, czy z takim powództwem może wystąpić małżonek w odniesieniu do składników majątku osobistego. Kwestia ta rzeczywiście budziła wątpliwości w doktrynie i judykaturze, ale już została wyjaśniona przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 listopada 2008 r., III CZP 105/08 (OSNC 2009, nr 10, poz. 136), a zajęte tam stanowisko jest konsekwentnie respektowane przez sądy, także w niniejszej sprawie. Zagadnienie prawne ma dotyczyć relacji postępowania w sprawie nadania klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika i postępowania interwencyjnego. Zdaniem skarżącego, nie jest jasne, czy sąd przy rozpatrywaniu powództwa interwencyjnego jest związany postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności, a w szczególności, czy postanowienie to wiążąco przesądza, że konkretny składnik majątku wchodzi do majątku wspólnego albo odrębnego. Kwestia ta nie powinna budzić wątpliwości. Nie ma podstaw do doszukiwania się tutaj wyjątku od art. 365 k.p.c., z którego wynika, że prawomocne orzeczenie wiąże inne sądy. Zagadnienie to, w tym właśnie kierunku, wyjaśnił już Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 maja 2008 r., I CSK 541/07 (OSNC 2009, nr 9, poz. 125).

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.